شكنجه گاه جنايت سالاران، مكتب تازة زحمتكشان

تمران از ولسوالی های زیبا با طبیعت دلکش دایکندی است که از مرکز ولایت هفت ساعت فاصله موتر دارد. مردم این ولسوالي در طول سال ها زير ستم و مشكلات مختلف زندگی کرده اند و از نعمت علم محروم بودند. همین محرومیت از علم و دانش سبب گردید که یک تعداد معلمان دلسوز مثل استاد نوری، استاد دانشور و استاد توحیدی، که از زحمتکشان کشور ما به حساب میروند، بخاطر سواد آموختن به كودكان اين ولسوالي بطور مخفي درس می دادندکه آهسته آهسته یکی از مقرهای سابق جنایت سالاران را که شکنجه گاه مردم زحمتکش این منطقه بود، به مکتب درس و تعلیم تبدیل کردند که همین اکنون ۱۷۰۰ شاگرد از قریه های مختلف کیسو، رویان، خوشو، تخم جوی، ارغیدل، کالو، خارزار، خرنیگ و کومی و حتی از قریه های کجو خیرآباد، نومیش، ورکک، بند نوشور ولسوالي باغران ولايت هلمند و از ولسوالي پسابند ولایت غور برای درس به اینجا می آیند و تا سطح لیسه در

این شکنجه گاه که اکنون به لیسه تبدیل شده است صرف گنجایش و ظرفیت دوصد تن از شاگردان را دارد و شاگردان متباقی دربین خرابه های دکان ها آن هم بطور کرایی مصروف یادگیری تعلیم و تربیه اند. اما این دولت که گویا هیچ رحمی به زحمتکشان ندارد، قومندان امنیه آن بارها و بارها بر معلمان این لیسه فشار آورده که این محل فایده آنان کار می کند. مربوط به يوسته بوده و بايد مكتب تان را از اينجا ببريد.

> اما اینکه هزاران تن از جوانان و کودکان زحمتکشان در این منطقه بی سواد خواهند ماند، برای دولتی های این

منطقه ارزش ندارد و باید هم ارزش نداشته باشد، زیرا اگر ین جوانان باسواد شوند، آگاهی پیدا کنند این دولتی ها دیگر حاکمان آنان نخواهند بود و مردم خود سرنوشت شان را بدست خود گرفته و صدها لیسهٔ بسیار عالمی با آموزش و درس مترقی ایجاد خواهند کرد و به کودکان شان خواهند آموخت که حق داده نمی شود، بلکه گرفته می شود و نباید از گردم، جولا، کیک و نمناک منتظر فرد دیگری باقی بمانند و از همین حالاً باید به حیث است. همین اکنون در حدود ۲۳۰ یک جوان وطندوست راه خوشبختی را خود شان بیدا کنند. خانواده در همین مغاره ها زندگی می

بامیان، نمونه ای از زندگی فقیرانه زحمتکشان افغانستان

ها زندگی نمی کنند. یک طرف فقر، غریبی و ناداری است که اکثریت مردم کشور ما را می سازد و طرف دىگر يول، ثروت، جايداد، دارايي و زور است، با آنکه تعداد شان کم ولی همه چیز از آنان است و دولت

نادار و فقیر کشور می باشند که هیچ نوع سهولت اجتماعی ندارند. نه برق دارند، نه سرک، نه شفاخانه و نه هم شهر واقعى. اين مردم زحمتكش اند، يا دهقانی می کنند و یا هم کارگر هستند و تعدادي هم صاحب پيشه و كسب مي باشند. عده اي بسيار كمي ارباب و پولدار هستند که آن را هم با هزار جنایت و خیانت به دست آورده اند.

اگر شما به شهر بامیان بیایید و بكبار به خاطر تفريح به محلى كه بوداهای بامیان در آن واقع است بروید، با صدها خانواده ای فقیر و زحمتکش روبرو میی شوید که در قرن بیست و یکم هم در مغاره ها زندگی می کنند، مغارہ ہایی کہ یے

زياركښان د هيواد برخليک ټاکي!

افغانــستان بکـــي از فقير تــرين كننـد و سريناه ندارنـد، در حالبكـه کشورهای جهان است، اما این بدین سرمایه داران هر روز بلند منزل می معنی نیست که در افغانستان خرپول سازند، هوتـل جـور مـی کننـد و می شوند. ایار تمان آباد می کنند.

ای سخت و مشکل است که حتی دل انسان نمی شو د که گاو، گوسفند و بـز خـود را نيـز در آن بـسته كنــد و شاید هم این حیوانات در این مغاره (پولیس، اردو، محکمه و غیره) به ها طاقت نیاورند و فرار کنند. ولی این مردم زحمتکش کشور ما مردم بامیان نیز از جمله مردم فقیر، هستند که در ایس مغاره ها بخاطر نبــود ســریناه و خانــه از روی مجبوریت زندگی می کنند، مردمی که شب و روز کار می کنند، عـرق می ریزند ولی نمی توانند این مغاره ها را ترک بگویند، زیرا توان

هر كاره دولت باشند.

فقیر نمی توانند زنـدگی بهتر داشته باشند. این فقط پولدارها هستند كه هــر روز زنــدگي شــان بهتر شده میرود و ثروت

و جایداد شان زیـاد مـی

شود. به هر اندازه ای

زندگی در این مغاره ها به اندازه سالست مردمی که این همه زحمت مے کے شند، هنوز در مغاره ها زندگی می کنند. هیچ کسی نمی تواند آنان را نجات بدهد، اگر امروز تنها برای صد نفر زمین می دهند، فردا باز مغاره ها از خانواده های فقیری که توان ساختن سرپناه را ندارند پر می شود، لذا بر زحمتكـشان كـشور ماسـت كـه نگذارند، خانواده های زحمتکشان دیگر در مغاره ها زندگی کنند و به این خاطر باید از همین حالا به فکر چاره ای باشند و بر دولتی حساب نکنند که از اربابان، خان ها، ساختن خانه و سريناه را ندارند. سرمایه داران و ثروتمندانی است

وقتی دولت مردمی نباشد و فقط چشمانش طرف حمایت خارجی ها که بدون حمایت خارجی ها هیچ دوخته شده باشد و پولداران کاری کرده نمی توانند.

واضح است که مردم

زيار صاحب امتياز:

انجمن اجتماعي زحمتكشان افغانستان شمارهٔ تماس: ۲۲۰۰۱۲۰۵٤۷

zyar.af@gmail.com ايميل: وب لاك: www.zayarafg.blogspot.com

که ثروت یولدارها زیاد می شود به

همان اندازه فقیرها فقیرتر و بی پولتر

از این خاطر است که سالهایی،

برای زحمتکشان، نباس، خانه ان مساره چه

زحمتكشان چگونه يول بدست مي آورند؟

خواندیم که "چرا بعضی از انسان ها پولدار و بعضی فقیر اند؟" اگر یادت باشه سرمایه دارا کار می کنن، شب و روز کار پول بدست می آوره؟ می کنن، دست های شان همیشه چرب و كثيف مي باشه و هميشه يشت ماشين ایستاد می باشن، در حالیکه سرمایه دارا فقط نظارت می کنن و روز و شب شان به تفریح و مهمانی در هوتل های لوکس

د افغانستان زیارکښان چـــې اکثــره یــې

دهقانان او كار كران دى، بيلابيل او

رنگارنگه دښمنان لري. يو له دي

دښمنانو څخه ماينونه دي، هغه ماينونه

چې د همدې زيارکښانو دښمنانو په پټيو،

دښتو او غرونـو او حتـي ښــارونو کــې

هره میاشت ۵۰ زیار کینه د همدی

ماينونو له امله مړه يا ټپي کيږي، چې په

لسو قربانيانو کي ۶ يي د زيار کښانو

اولادونه دي. روسانو چــی ځانونـه د

زيار كــښانو دروغجــن دوســتان بلــل او

تنظیمی جنگ سالارانو او طالبانو په

ميليونونه ماينونه په کروندو، ويالو، لارو،

غرونو، درو او پاڼونو کې کرلي دی چې

دا ټول ځايونه هغه ځايونه دې چې په

کی دهقانان یا کښت او کر کوي، یا

ځمکي اوبه کوي، يا هم لرګيو پسي

غرونو ته ورځی او یـا هـم د خپـل کـور

ليو كولو لپاره له پاڼ يا غونډيو نه خاوره

کوچیان چې هم زموږ د زیارکښانو له

جملي څخـه دي، هـم د دې ماينونو

قربانيان دي. كوچيان كله چىي دښتو،

بيدياو او مالڅرو ته خپل مالونه، ميږي او

ورته کرلي دي.

زیارکښان، رنګارنګ دښمنان لری

از شرکت های شان یول زیاد بدست می یولدارتر است که این کس همان سرمایه آورن، در حالیکه کارگرا یکی از اینها را دار است، و دیگرا به اندازه ای که کار در آنجا گفتیم که کارگرا بیشتر از هم نداره، پس یک کارگر با کدام کار انجام می تن ظاهراً به همان اندازه پول

بتوانن، مجبور هستن کار کنن. ولی اندازه افزار و وسیله ای برای پیدا کردن پول کار هر کس فرق می کنه. بکی برای ادامهٔ زندگی مجبور اس شب و روز کار خودش به این معنی است که انرژی، کنه، یکی ۸ ساعت کار می کنه، یکی ۴ طاقت و توان و عرقریزی خودش. یک

برای شان داده می شه.

همه انسان ها برای اینکه زندگی کده کارگر و در مجموع زحمتکش، هیچ نداره، مگر فقط بازوی خودش. بازوی

زحمتکش عزیز! در شمارهٔ قبلی زیار کارخانه، از هوتل، از خانه های کرایی و و یکی هم هیچ کار نمی کنه ولی از همه طاقت و توان خوده به یک کس دیگر به فروش برسانه، که ای کس جز سرمایه دار، ارباب، خان و ثروتمند نمي باشه. چرا کارگر مجبور اس طاقت، انرژی

وتوان بازوی خود را به فروش برسانه و یول پیدا کنه؟ زیرا کارگر می خواهد زندگی کنه. زندگی هم بدون غذا ناممكن اس. همين غذا است كه باعث طاقت و انرژی و نیرو و توان می شوه. به هر اندازه ای که یک کارگر غذای ساعت کار می کنه، یکی کار سخت و کارگر و یک زحمتکش به خاطری که خوب بخوره به همان اندازه انرژی و سرمایه دارا همان قسمی که گفتیم از شاقه انجام میته، یکی فقط نظارت می کنه پول پیدا کده بتوانه مجبور اس، انرژی، طاقت می گیره و به اندازهٔ میرس

فرزندان زحمتكشان ولسوالى باغران هلمند از نعمت علم محروم اند

محمد ايوب قاسمى

زورمندان و يولداران با آنكه شيره جان پدران و خود ما را می مکند، دروازه های مکتب را نیز بروی ما بسته اند و ما مجبور هستيم براي آموختن علم به ولايات دیگر برویم. مگر از آنجائیکه اکثریت باشندگان این ولسوالی مردم فقیر و نادار هستند و پول کافی برای مسافرت و خرج درس فرزندان شان ندارند، اولادهای شان از نعمت علم محروم مانده و ناگزیز در تاریکی و جهل بسر ببرند و تا آخر عمر بدبخت باشند و مثل پدران شان برای خان

ها و فيودال ها دهقاني كنند. یولداران و زورمندان بخاطری نمیی خواهند كمه فرزندان زحمتكمان علم بیاموزند و چیزی یاد بگیرند، چون با آموختن درس و علم، آنان بهتر مي توانند وضعیت خود را بشناسند، علت بدبختی خود را درک کنند، بفهمند که چرا نادار و فقیر هستند و چه راه هایی موجود است که فقر و ناداری را از میان ببرند و چرا پولداران و زورمندان بالای آنان ظلم می

HUMAN RIGHTS * PEACE

卡牛

بـزې وړي نـو د همـدې مـاينونو قربـاني کیږي. تر اوسـه پــورې تاســو بــه نــه یــي اوریدلی چی یو شتمن خان، ارباب او پانګوال يا سرمايه دار د دې ماينونو ښکار شوی وي. ځکه چی هغوې زياركښان نه دي او له دې ځايونو سـره كوم كار نلري، هغوي يوازي سرينا هو ټل، كانټنټل هو ټـل، وزيـر اكبـر خـان، شــش درک او نــورو لوکــسو لوکــسو ځايونو سره كار لري او همدا خبره ده چـــې دوې د زيارکــښانو پـــه درد نـــه

پوهیږي او هغوې چې دا

زورمندان معاش معلمین را یکراست بـه

ولايت هلمند است كه طالبان در آن حاكم هستند و هم سرحد با ولسوالي كيتي ولايت دايكنـدي ميي باشـد. مردم ولسوالي باغران اكثراً دهقان و مالدار هستند که با رنج و مشقت زیاد زنــدگی شان را می گذرانند. ۹۵ فیصد باشندگان این ولسوالی در قریه های وركك، ناوه ميش، دهن ورخان، قبچینی، شانی، سیاه خاک و کجوخیز آباد بی سواد انـد کـه اکثریـت شان فرزندان زحمتكشان هستند، زيرا زورمندان محل نمی خواهند که در این قریمه ها مکتب فعال باشد و فرزندان دهقانان و زحمتكشان درس بخوانند و باسواد شوند. باوجود اینکه مکاتب در قريه هاي فوق الـذكر فعال نيست، ولي

جیب خود می ریزند و ثروتمندتر می

شوند اما قربانیان اصلی این بدبختی، ما

فرزندان زحمتكشان همستيم كه حتمي

ولسوالي باغران يكيي از لسوالي هاي

دور افتاده، عقب مانده و فراموش شده

کنند، چه وقت زورمندان از ص(۳)

مكيدن خون زحمتكشان افغانستان توسط دولت ظالم ايران

اران کشوری است که امروز افغان های زحمتکش به خاطر کار به آنجا میروند. از آنجائیکه دولت فعلی در ضمیرش نمی تواند احساس همدردی با زحمتکشان را داشته باشد، لذا عده ای زیادی از زحمتكشان وطن ما عملاً بيكار مانده و هیچ راهی ندارند جز اینکه به کشورهای همسایه بروند تا بتوانند لقمه نانی برای خانواده های شان پیدا کنند.

اما دولت ظالم ایران که دولت آخوندهای پولدار و زمیندار و باغدار است و دشمن زحمتكشان ايراني و افغاني می باشد، در همین کابل زحمتکشان ما را آزار و اذیت می کند و خون آنان را با گرفتن یول های زیاد به این نام و آن نام مي مكد. وقتى زحمتكشان بخواهند به ایران بروند، با باید ماه ها پشت دروازهٔ سفارت ایران انتظار بکشند و یا هم باید از بازار سیاه در بدل دو هزار دالر ویزه دریافت نمایند.

دولت ظالم و ستمگر ایران بخاطر رفتن زحمتكشان افغان به اين كشور قوانيني ساخته است که از بی رحمترین قوانین جهان به شمار میرود. سفارت آخوندهای ایرانی در کابل، ویزه برای زحمتکشان را به تجارت یولزا تبدیل کرده است و کارگران افغان ناگزیز هستند که از آزمایش خون گرفته تا خرید تکت طیاره

و همه چنز را فقط در جاهایی انجام دهند که مربوط به ایرانی ها و یا نمایندگی های شان می باشد. مثلاً آزمایش خون در کلینک ایرانی ها صورت می گیرد، تکت طیاره باید از شرکت هوایی ایرانی خریده شود و قبل از دادن ویزه از هر زحمتکش افغان ۲۰ الى ۲۵ هزار افغاني مي گيرند.

و اگر زحمتکشی نتواند این پولها را

بیردازد و بخواهد خود از راه قاچاقی به

ایران به خاطر کار برود، باید منتظر گلوله های سیاه یاسداران ایران باشد و از همین افغانستان بابد مرگ خود را قبول داشته باشد و اگر زنده برسد باید حداقل یکسال تمام كار كند تا پول قاچاقبر را بيردازد. زحمتكشان ما وقتى به ايران مي رسند با توهین و تحقیر دولت ظالم آخوندی ایران روبرو می شوند. بدترین دشنام ها را نثار

زحمتکشان می کنند، گاه آنانرا از بلند منزل ها یایین می اندازند، گاه به زندان می برند وگاه رد مرز می کنند و زمینهٔ کارهای آسان را از آنان می گیرند و شاقه ترین کارها را به وسیله زحمتکشان ما انجام می دهند. هرگاه به طاقت و نیروی ارزان كار شان ضرورت داشته باشد از آنان استقبال می کنند و هر گاه چنین ضرورتی نباشد آنان را از کشور شان به ده ها نام و اتهام اخراج می کنند. کودکان

زحمتكشان افغان حق درس و آموزش را در ایران ندارند، از بیمه برخوردار نیستند، در شفاخانه ها پذیرفته نمی شوند، چون همه این چیزها با یول داده می شود و زحمتكشان ما آنقدر پول ندارند كه به خاطر بدست آوردن این خدمات تادیه

صفایی شهرها، باغداری، سنگ بری و خشت پزی با کمترین و ناچیزترین مزد مصروف كار مي باشند.

ایران، کشوری است که با شعارهای دروغین «دو ملت مسلمان و برادر و همزبان»، فقط خون زحمتكشان ما را مي مكد و كوچكترين احترامي به حقوق کنند. کودکان افغان در یهلوی پدران و انسانی افغان های زحمتکش ندارد. مادران شان مانند برده های کوچک در "دوستى" درازمدت امضا كنند. باز خانه هاى زحمتكشان ویران می شود. در بمباردمان خارجی ها زحمتکشان کشته می شوند. در زندان ها زحمتکشان به سر می برند.

استقلال کشور با مبارزه زحمتکشان بدست میاید

نود دو سال قبل از امروز غازی امان الله خان با عزم راسخ زحمتکشان نه نان دادند، نه لباس و نه هم خانه، بلکه تا و با پشتبانی تمام زحمتکشان افغانستان در مقابل بزرگترین 🛚 توانستند نان شان را گرفتند و خانه های شان را ویران 🛮 امیراتوری جهان (انگلیس) ایستاد و استقلال مملکت را کردند. اما زحمتکشان افغانستان اینبار نیز آرام نه نشستند و بدست آورد و یرچم استقلال و رهایی از استعمار را در به مقاومت استقلال طلبانه یرداختند. این دهقانان فضای نیلگون کشور به اهتزار درآورد. غازی امان الله اولین 🛾 زحمتکش و کارگران کارخانه های مختلف کشور ما و 🔻

کشور ما بخصوص دهقانان بدست آمده بود، دیری دوام آنان امروز پولدارن کشور ما هستند. لباس و خانه به کشور ما هجوم آوردند و نه تنها به 🏻 بلند دارند تلاش می کنند تا با این کشورها قراردادهای 📉 بدهند و در استقلال زندگی کنند.

زحمتکشان کار ندارند، لباس ندارند و خانه ندارند، مادر شان کشته می شود، پدر شان کشته می شود، برادر شان كشته مي شود، خانم شان كشته مي شود، بچه و دختر شان کشته می شود و حتی بر گاو و بز شان نیز رحم نمی شود. این زحمتکشان هستند که همین اکنون بیشترین قربانی را شاهی بود که سیستم برده داری را در افغانستان ملغا اعلان کسیه کاران بودند که راهی سنگرهای استقلال شدند و می دهند، بیشترین چه که تمام قربانی بمباردمان های ۴۹ کرد و هزاران غلام و کنیز به امر او آزاد شدند و سیستم خون دادند ولی اربابان و خان ها ثمره جنگ استقلال کشور جهان را همین زحمتکشان می دهند. با وجود برده داری را در کشور خاتمه داد و به آن نقطه پایان طلبانه آنان را دزدیدند. زحمتکشان ما مجروح شدند، خانه ملیاردها دالری که به افغانستان آمده و بنام مردم افغانستان های شان ویران شدند، مهاجر شدند و کودکان شان یتیم به دولت حامی خارجی ها داده شده است، همه را اما استقلال افغانستان که با بازوی توانای زحمتکشان ماندند و خانم های شان بیوه شدند، ولی دزدان مقاومت دولتمردان و یولداران و خارجی هایی که بمبارد می کنند، خود مصرف کرده اند، دفترهای شان را لوکس ساخته اند، نکرد و بعد از آن انگلیس ها دوباره حبیب الله کلکانی اما اکنون باز زحمتکشان تجربه می کنند که استقلال شان لندکروز خریده اند، بلند منزل جور کرده اند و کارخانه مشهور به بچهٔ سقا را علیه دولت امان الله خان تحریک از میان رفته است. زیرا: باز اینبار ۴۹ کشور در وطن ما هر ساخته اند، شهرک جور کرده اند، پس در چنین وضعیت نمودند و او دوباره کشور ما را به سوی تاریکی و جهالت کاره هستند. دولت فعلی بدون حمایت پولی این ۴۹ کشور سخت و دردناک زحمتکشان هیچ راهی دیگری ندارند، سوق داد. در سال ۱۳۵۷ نوکران روس ها با شعارهای نان، بیچاره است و از همین خاطر دولتی هایی که چوکی های مگر اینکه مثل سابق یکبار دیگر توان بازوی شان را نشان

زحمتكشان چگونه ...

شماره چهارم

انرژی و طاقتش یول پیدا می کنه و بالاخره زندگی اش خوب میشه. ولی به هر اندازه ای که کارگر غذای کم و خراب بخوره به همان اندازه انرژی اش کم می کنه. شوه و کار کمتر انجام داده می توانه و هر مگر از یاد ما نروه که وقتی سرمایه دار روز فقيرتر مي شه.

از دزی حق ما پول بیشتر پیدا می کنه، ما و اما از یاد ما نروه، که یک عده افراد تو چقه پول پیدا می کنیم. معلوم است که ظالم به نام سرمایه دار موجود است که پول کمتر. زیرا یکی خو سرمایه دار ۱۰۰۰ از مجبوریت کارگر و زحمتکش استفاده افغانی کم میته و از طرف دیگه قیمت ها می کنه و پول کمتری از انرژی و طاقتی بالا میروه و به هر اندازه ای که قیمت بالا که یک کارگر مصرف کرده به او میته. بروه مواد غذایی کمتر خریده و مصرف مثلاً من و تو که زحمتکش هستیم، در می کنیم. اگر به یادت باشه گفتیم که مواد یک ماه به ارزش ۴۰۰۰ افغانی مواد غذایی خوب و کافی باعث انرژی و طاقت غذایی مصرف می کنیم تا بتوانیم کار بیشتر ما می شوه ولی به هر اندازه ایکه مواد کنیم و زود خسته و ذله نشویم، ولی وقتی کم و بی کیفیت باشه، به همان اندازه به کارخانه یا یک شرکت می رویم، انرژی و طاقت ما کم میشه، در حالیکه سرمایه دار و ارباب برای ما ماهانه ۳۰۰۰ ارباب و سرمایه دار از ما کار زیادتر مشکل ترین کارها از جمله خشت زنی، یک ظالمی به نام سرمایه داریا ارباب یا هم افغانی معاش میته، کمتر از مقدار ارزش میخواهه. و وقتی که این انرژی و طاقت را

زیار کښان،

فرزندان زحمتكشان ...

بین میروند وغیره، و فهمیدن این دهقان، یک کارگر، یک کفش دوز، همه به فابدهٔ ستمگران، زورمندان و یک آهنگر، یک سلمان، یک نانوا

کي ځيني کسان دي چيي د ماين پاکولو ماينونه کړلي دي او يا يې کړي، شـتمن پيلابيلـي موسـسي يـې جـوړې کـړي او تـر او اربابان او پانګوال او سرمایه داران ورسره اوسه پورې یې ۷۰۰ میلیونه ډالره لـه بهرنیـو ملګرتیا لري. همدا اوس په ټول افغانستان څخه اخیستې دي چې د دې پیسو په ډیره

پولداران و دولتمردان نیست. زیرا اگر

بچه و دختر یک زحمتکش، یک

په وير او ماتم کښينوي. خو په ورته وخـت

انرژی ایکه من و تو به مصرف رسانیده

ایم، یعنی ۴۰۰۰ افغانی. در حقیقت سرمایه دار و ارباب ۱۰۰۰ افغانی ما را دزی می

کنه و به جیب خود می اندازه و به همین

شکل از دزدی حق ما پول بیشتر پیدا می

چاودنی له امله مړه یا ټپې شوی دی. کې نژدې ۲ میلیونه ماینونه کرل شوي پاتي برخه یې ځان ته لوکس کورونـه، ځمکـې، یې ډیر بیرحمه دي. په مستقیمه توګه یـې په بیاکولای شي په یووالي سـره یـې مقـابلې تـه

دي چې هره ورځ زموړ زيارکښې کورنۍ ښارګوټي، کارخاني، او د پيسو پيدا کولو بمبارۍ وژنې، په ټوپک يې وژني، په ماينونو ودريږي. 🖈

بداند که چرا پدر و برادرش با تمام نجات خود را پیدا می کند و این راه کنند، در عبش و نوش اند، حتماً راه باشد، می گیرد. ★

کارکوونکی لري چې اکثریت یمي زیارکښان اولادونو یې تیری کوي، بیوزلی یمي ساتي، دي او تر اوسه پورې ۱۲۰۰ تنه يې د ماينونو د کورونه نه ورکوي، ماشومانو ته يې د درس زمینه نـه ورکـوي او داسـی نـور کړاونـه. نـو نو زیارکښان دې په یاد ولري چې دښمنان 🤘 زیارکښان هر کله چې خپل دښمنان وپیژنی،

یکدیگر حمایت کنن و حق اصلی خود را

زحمتکشی زندگی خوب ندارد ولی نجات چیزی جز حق خواستن خودش زورمندان و پولداران با آنکه کار نمیی نیست و این حق را با هر وسیله ای که

مرگ حتمی، خود و فامیل خود را نجات

به فروش رسانده نتوانیم ما و تو را از کار کراچی وانی، کار در فابریکه های ذوب

اخراج می کنه و میگه که دیگه توان کار را آهن، سمنت، نوشابه سازی وغیره تحت

نداری، بر و جای دیگر کار پیدا کن، یعنی سخت ترین شرایط کار میکنن ولی زندگی

رو در یک کارخانه، شرکت، هو تل، سرای شان خوب نمیشه، دلیلش همی اس که در

و ... انرژی و طاقت خوده ارزان به فروش بازار کار، طاقت و انرژی شان، ارزان خریده

برسان، منظورش ای است که دیگه به تو می شه. اگر طاقت و انرژی زحمتکشان

۳۰۰۰ افغانی داده نمی شه چون انرژی و ارزان خریده نشوه و قیمت اصلی انرژی و

توان کار را نداری، برو با ۲۰۰۰ افغانی ده طاقتی که به مصرف می رسانن به اونا داده

یکجای دیگه کار کو. و به این شکل شوه، سرمایه دار نمی توانه یول بیشتر پیدا

کمتر بدست می آوریم و غذای کمتر می پس نتیجه می گیریم که کارگرا زمانی

خوریم و لی در بازار، در چهارراهی ها و در می توانن در قدم اول انرژی خود را با قیمت

کارخانه و زمین از ما انرژی و طاقت بیشتر اصلی آن به فروش برسانن که متحدانه از

به همین خاطر زحمتکشان زود پیر میشن بخواهند و در قدم دوم کارگرا باید با خود

و مرگ زودرس زندگی شان را می گیره. فکر کنن که باید دیگه انرژی خود را به

زحمتکشان کشور ما با چهره های خسته، یک انسان دیگه به فروش نرسانن و کار

کمرهای خمیده، دست های پرآبله به شان فقط باید برای تمام انسان ها باشه نه

نور ځایونه جوړ کړی دی. دا موسسی ۱۴ زره یې وژني، په انتحاري حملو یې وژني، په

زندگی ما خراب و خرابتر می شه، زیرا یول کنه و ثروتمند شوه.

گلکاری، رنگمالی، موچی گری، سلمانی، خان.

دهقانان که بیشترین نفوس کشور ما را ميسازد، فقير ترين طبقه است. اطفال اكثريت آنان از مکتب و تحصیل به دور مانده و یکجا با پدران شان روی زمین به کار های کوچک مثل خوشه چینی و جمع آوری هیزم، و یا به کار های بزرگ مثل درو كردن، بيل زدن وغيره مصروف اند.

طبقهٔ دهقان تا زمانیکه به آگاهی نرسد و از حق و حقوق خود با خبر نشود، نمی تواند زنجیر های ظلم، ستم، تعدی، فقر، بدبختی، بیچارگی و بی خانمانی را از دست و پای شان به دور بیاندازد. اتحاد و همبستگی دهقانان میتوانند زندگی دوزخ آسای فعلی

دهقان عرق میریزد، اما مزد واقعی خود را به دست نمی آورد

دهقان به طبقهٔ زحمتکشی گفته می شود باران است تا بلکه بتواند در وقت و زمان است. و اکثر شب ها با شکم گرسنه که با استفاده از بیل، کلنگ، یل کش، معین به کشت و زراعت پرداخته، زندگی چغل، چپر و غیره ابزار و وسایل زراعی خود و فامیل خود را از نابودی نجات به مشکل چهارم یا پنجم حصه را نصیب مریضی ها مبتلا می شود.

طبقهٔ دهقان به علت ظلم و ستم طبقهٔ مناسب بپوشند، یا غذای خوب بخورند و فیودال، همیشه از لحاظ روحی و جسمی زندگی انسانی داشته باشند. غذای صبح ناآرام و مریضی است. دهقان در کشور ما فامیل دهقان نان خشک با چای بی بوره برای بقای زندگی خود همیشه در فکر است، غذای چاشت آنان پیاوه یا نان و پیاز ریزد. این قشر با زحمات زیاد فقط میتواند از

روی تکه زمین خود یا روی زمین های بدهد. دهقان چون بیشترین انرژی خود را ملاک و فیودال از صبح تا ناوقت های صرف کارهای زراعتی می کند، به همین شب کار می کند. دهقان با آنکه بیشترین خاطر عمرش کوتاه (حد اوسط عمر کار را روی زمین های ملاک یا فیودال دهقان در کشور ما ۴۵ سال است) و با گرفته و آنان را استثمار نماید. دهقان میانه انجام میدهد، اما از حاصل به دست آمده ضعیف ترین میکروب ها به سخت ترین 🔻 حال روی تکه زمین خود کار کرده و به

طبقهٔ دهقان به سه قشر تقسیم میگردد

(مرفه، میانه حال و تهیدست). دهقان مرفه بالای زمین خود کار میکند و میتواند حداقل یک یا دو دهقان دیگر را نیز به کار مشکل میتواند حداقل امکانات زندگی را زن و فرزند دهقان قادر نیستند که لباس برای خود و فامیل خود فراهم نماید. اما

دهقان تهیدست که نزدیک به ۸۰ درصد طبقهٔ دهقان را می سازد، خود زمین نداشته و بالای زمین ملاک یا فیودال عرق می آنان را نسبتاً بهبود بخشد.

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.